

Kapitán Sluneční Zátoky

Vedoucí oddílů, sportovní instruktor, ostraha a zdravotník jsou ve Sluneční Zátoce (SZ) nazýváni „KAPITÁNY“ (cpt.), praktikanti „VÍCEKAPITÁNY“ (vcpt.). Označení souvisí s charakterem tábora, který je motivován jako jedna velká hra na Přístav Admirality ve Sluneční Zátoce. Na pedagogické pracovníky – kapitány a vícekapitány – jsou kladeny velké požadavky na znalosti, dovednosti, talent a další těžko pojmenovatelné vlastnosti, které vytváří nezaměnitelnou osobnost kapitána Sluneční Zátoky. Na základě dlouholetých zkušeností jsme shrnuli tyto znalosti do stručného výtahu, který má umožnit orientaci především novým kapitánům a odhalit některá z tajemství, jež se v SZ skrývají. Ulehčí jim také orientaci v řadě zapeklitých situací, kterých nebývá málo.

Obsah

Obsah.....	1
PŘÍJEZD DO SLUNEČNÍ ZÁTOKY	1
1. DEN V SZ	2
ZABUVEPOJÍVOČI.....	2
ROZCVIČKA.....	4
PROGRAM ČILI ZAMĚSTNÁNÍ DĚTÍ	5
HRY.....	5
VYCHÁZKA.....	7
KOUPÁNÍ V RYBNÍCE (CÍCH) A NA PŘEHRADE.....	7
LODĚ	8
PUTOVÁNÍ.....	8
VEČERNÍ HRA	9
TÁBORÁČEK POSÁDKY	10
TANEČNÍ	10
DĚŠŤ	11
KAPITÁN VE SLUŽBĚ	13
REŽIM, PRÁVA, POVINNOSTI A VZTAHY MEZI KAPITÁNY	13
SLUNEČNÍ ZÁTOKA – fujtajbl (= zátoková verze termínu timetable)	16
Režim dne pro námořníky	16
Režim dne pro kapitány.....	17

PŘÍJEZD DO SLUNEČNÍ ZÁTOKY

Kapitán se na místě odjezdu přihlásí u vedoucího (ADMIRÁLA), který organizuje odjezd. Je většinou ženského pohlaví a pozná se podle papírů se seznamem dětí. Kapitán pomáhá při nakládání kufrů, dětí a pod. Děti je vždy nutno svléknout z bundiček a svetičků a dohlédnout na to, aby se dobře posadily. Nabídnuté bonbony zásadně neodmítat. Je vhodné si nezapomenout vlastní věci. Je nutno se opakovaně vyptávat dětí, komu se dělá v autobuse špatně, v případě, že

ano a nevydá se příslušná pilulka, hrozí akce „B“. Po příjezdu do Sluneční Zátoky se děti nechají vystoupit jen s bundami a chlebníky. Kufry vykládají kapitáni, kteří v autobuse přijeli. Příjezd do SZ na I. běh není problematický, naproti tomu příjezdy na II. a III. běh v jednom okamžiku a na stejném místě kombinují děti a zavazadla střídajících se běhů. Je proto velké nebezpečí, že odjedou děti, které právě přijely a neodjedou děti, které odjet měly. Totéž platí i o zavazadlech dětí (a kapitánů!). Znalec kombinatoriky si pak může vypočítat všechny možnosti – všechny se staly! Ideální stav je, že zůstává dítě, které přijelo a má svoje zavazadlo a dítě, které odjíždí, odjíždí vskutku a to se svým zavazadlem, ostatní možnosti jsou nežádoucí. Pro nezkušené kapitány se děti rozlišují takto: děti přijíždějící jsou rozpačité, tiché, čisté a voňavé, děti odjíždějící jsou rozjeté, řvoucí, špinavé a páchnoucí. Poslední dvě vlastnosti platí i o zavazadlech. V případě nejasnosti a nepodepsaného zavazadla se používá jednoduchá technika – otevři kufr! Nástup do tábora JINAK, je vždy zásadně nutno dohodnout s admirálem!

1. DEN V SZ

Děti se dělí do oddílů zvaných posádky, tento prastarý rituál se odehrává na louce pod MyaThanovou borovicí, děti se proto musí odvést, případně odehnat na toto místo. Zde jsou děti přivítány a začne dělení, kdy admirál(ka) zády k borovici a čelem k táboru velí „Chlapci napravo a děvčata nalevo“; někteří admirálové s abstraktními a futuristickými sklony velí hazardně opak. A je to tady - tímto okamžikem začíná tábor. Po ubytování dětí i kapitánů se musí děti hned první den seznámit s několika nezákladnějšími pravidly života na táboře, shrnutých do hesla ZABUVEPOJÍVOČI

ZABUVEPOJÍVOČI

ZA záchody – řádně a opakovaně vysvětlit, kam se chodí na záchod, položit důraz na správnou techniku použití záchodu a na správnou techniku úkonu samotného. Nedivme se, mnoho nám běžných civilizačních hygienických úkonů není ještě u menších dětí příliš fixováno. To se dá snadno zjistit při kontrole úklidu zběžnou prohlídkou spodního prádla. Odkud pochází termín „Kakaový šleh“ se zjistit nepodařilo, třebaže nemá s kakaem opravdu nic společného, je zcela na místě.

BU budíček – vyhlašuje se trubkou nebo jiným signálem, děti před budíčkem nesmí mluvit a rušit ostatní, zpravidla se ale řehtačkou vyhlašuje **předbudíček**: dítě smí mluvit, ale nesmí opustit stan nebo chatičku, může však nekratší cestou tam a zpět na záchod.

VE večerka – je jedním z nejsledovanějších úseků dne. Po večeři v určeném čase kapitán soustředí svoje děti a jde je mýt, zkušený kapitán naučí děti, aby se samy shromáždily na určeném místě a on si je tam jen vyzvedne. Děti, které odcházejí po mytí kontroluje, nejlépe ve

dveřích umývárny. V čas určený kapitánem ve službě se zvoní **předpředvečerka** – je to upozornění dětem, aby se šly napít a na záchod. O 15 min. později se zvoní **předvečerka**. Všichni kapitáni se shromáždí na určeném místě a nahlas počítají. Shromáždit kapitány je úkolem služebního kapitána, kapitáni toto úsilí samozřejmě neignorují – zakrátko budou sami kapitány ve službě! Poté se rozejdou a povinně kontrolují děti, zda mají správnou techniku přípravy ke spánku. Je velmi dobré prohodit v každém stanu či chatičce několik vět jen tak soukromě a popřát dobrou noc. Po večerce vyhlášené trubkou (nebo jinak) kontroluje kapitán naprostý klid ve stanech či chatičkách své posádky. Vícekapitáni a kapitáni bez dětí jsou přiděleni k oddílům a pomáhají celý večer příslušnému kapitánovi. Konec hlídání určí kapitán ve službě a pošle ostatní kapitány z doslechu. Sám ovšem střeží klid v táboře a nemilosrdně zakročuje proti rušitelům téhož.

PO pořádek – sleduje kapitán u svých dětí průběžně. Pořádek ve stanu či chatičce a okolí se hodnotí po snídani, je třeba brát zřetel na věk dětí. Nutno se podívat pod postele, pod chatičky a pod. V chatičkách plavčků je třeba kontrolovat zákaz zastlávat holinky do postýlek a chození na velkou stranu do kufru. Kapitán – pedagog v nutných případech zvětší existující nepořádek a pak dozírá na jeho úplnou likvidaci. Pokud to však udělá kapitán plavčků, dopustí se školácké chyby a útěchu mu může poskytnout pouze admirál - v této problematice se často chybuje. Ve vlastním stanu nebo chatičce si kapitán udržuje PRACOVNÍ pořádek (tj. vědět, kde co má a být schopen to nalézt, případně vědět o někom, kdo to ví). Jeho bydliště je pro děti a ostatní kapitány TABU, které však bohužel mnoho kapitánů rádo a často s chutí nedodrží. Z této nekázně pak pramení podivné úkazy, z nichž popelnice plná vody ve stanu patří k těm nejnevinnějším.

JÍ jídlo – kapitán jí zásadně se svým oddílem: u stolu s ním sedí přidělený kapitán bez dětí nebo vícekapitán. Jiný způsob je nepřipustný, porušení je nemilosrdně napravováno. Po vyhlášení jídla přivede nebo pošle **umyté** děti do kajuty (jidelny). Zkušený kapitán přivede posádku do jídelny těsně před tím, než je vyzván k odběru jídla, zmenšuje se tak riziko znudění dětí při čekání a tedy jejich rozjezd ke zlobení. Děti musí být nacvičené sedět, neběhat, nesypat si sůl na hlavu atd. Běžný hluk v jídelnách při čekání na jídlo a při jídle se toleruje, nesmí však přesáhnout určitou mez – přibližně startujícího dopravního letadla. Na vyzvání služebního kapitána se děti v klidu zvednou a kapitán je odvede k výdejnímu okénku kuchyně tak, že všichni jsou za ním a nikdo před ním: zamezí se tím tlačenci a hluku. Při jídle musí dávat kapitán pozor – děti jí, ne však aby prováděly hrátky (házení debilek kolem, vzájemné solení, knedlíkové šarvátky apod.). Všichni dostanou jídla co sní, ale nikdo nesmí vracet zbytky! Jídlo se zásadně nenosí do tábora. Kapitáni v období výdeje jídla netvoří hloučky před výdejním okénkem, kromě toho, že překážejí, neplní výše zmíněnou povinnost

VO voda – mytí – kapitán se s dětmi myje ráno, před každým jídlem a večer. Správná technika mytí dětí: děti se zavřou do umývárny a při vycházení se kontrolují, je výhodná spolupráce více kapitánů (více očí více vidí), umyté nohy večer se kontrolují pouze vizuálně, čichovou zkoušku omezíme na vyčištěné zuby, zde se často chybuje. Pití – děti pijí čaj ze zdi a to jen u kuchyně, zásadně nesmí žádný dospělý připustit odběr do plastových lahví – nápoj se ihned kazí a kysne. Vodu z umývárny není možné pít, slouží jen k čištění zubů a mytí. Pitná voda je pouze ze zdi u kuchyně.

POZNÁMKA: Každý prohřešek proti uvedeným zásadám mytí a používání vody zvyšuje riziko proražení hygienické bariéry a vede ke katastrofickému propuknutí obávané epidemie Vrážovky, jejíž hrůzně děsivé následky jsou srovnatelné s pověstnou Ebolou.

Nikdy nebude zapomenut heroický boj, který s touto epidemií svedla jistá zdravotnice 3. běhu. Odjížděla nezlomena a na svém batohu měla transparent: „ode dneška již nikoho neperu!“

ČI čistota – každý kapitán sleduje každé dítě. Děti nesmí odhazovat na zem nic, co patří do nádoby na odpadky, jako papírky, slupky, pecky, provázky apod., nesmí běhat a dupat v zakázaných prostorech, nesmí lámat větve, trhat květiny, „doutníky“, nesmí bodat nůž do stromů, do země, nechávat vypůjčené míče ležet, nechat nepoklizené nářadí (švihadla, chůvy atd.) a vůbec nesmí tropit nezdobu. V případech, kdy se situace stane neúnosnou vyhláší Admiralita stanný stav zvaný „Papírkové právo“

Poslední a nejdůležitější povinností každého kapitána po seznámení dětí se **ZABUVEPOJÍVOČI** je seznámení posádky s **HRANICEMI** tábora v SZ – bez ohledu o jak zkušeného námořníka se jedná (= rozuměj: kolikrát už v SZ byl) se musí kráčením kolem seznámit s hranicí – pobřežní linie Landy, potoka k Vrbičkám, strouha šikmo přes louku míjející zezadu MyaThanovu borovici, bližší příkop silnice podle tábora, les u záchodu po lesní okraj u nejstaršího přístavu pramic. Návčikem nástupu před večerí a dlouhým úvodním kapitanátem končí 1. den v SZ.

ROZCVIČKA

Je nepříjemným, zdraví škodlivým ale pedagogicky nutným zahájením dne. Charakter rozcvičky je každý den jiný, typ a délka rozcvičky jsou určovány pořadníkem. Pro kapitána je rozcvička více než závazná. Kapitáni bez oddílu a vcpt. jsou podle rozdělovníku přidělováni k jednotlivým oddílům a mohou nahradit kapitána oddílu při rozcvičce. Celkově má rozcvička spíše veselý než tělocvičný charakter. Je zavedeným zvykem, že děti jsou na rozcvičku oblečeny stejně jako kapitán, který tak nemusí vysvětlovat, co na sebe a šetří si tudíž práci. Je nutno si uvědomit, že rozcvička je prvním zaměstnáním dne a proto na ně musí být kapitán plně připraven

– vstává tedy o dobu potřebnou ke svém uvedení do celodenního provozu dříve. Kapitány budí kapitán ve službě, škála, kterou k buzení používá se pohybuje od něžného polibku na čelo po ryčné zatroubení trubkou do ucha spáče. Příznivci drsnějších způsobů necht' počítají s odvetou; domněnka, že se odplata nedostaví je mylná, zde se často chybuje.

PROGRAM ČILI ZAMĚŠTNÁNÍ DĚTÍ

Den je členěn na 4 – 5 programových celků: 1 (2 v případě her typu snídaňovka) dopoledne, 2 odpoledne a někdy večer 1. Náplň těchto celků se určuje při kapitanátu a je pro kapitána závazná. Možnost výběru zaměstnání podle vlastní volby ovšem kapitán má: je ale nutné, aby to prodiskutoval a oznámil předem Admiralitě. Jestliže dohodnutý program z jakýchkoliv důvodů neproběhl, je třeba to rovněž ohlásit. Je to nutné pro zachování celkového výchovného plánu. Tento moment si musí kapitán uvědomit: snahou Admirality je program logicky vyvážit během celého běhu, jednak pro každý den a jednak pro každou věkovou kategorii. Kapitáni bez oddílů jsou přidělováni na různé typy zaměstnání, přičemž jsou vedoucí oddílů střídáni pro nutnou regeneraci; regenerace je však aktivní – obvykle si připravují nějaký další typ zaměstnání. Program a jeho podrobnosti se připravují a diskutují 1 – 3 dny předem. Každý kapitán se na jeho tvorbě aktivně podílí, každá pasivita v tomto směru je aktivně odstraňována. Stává se, že při zaměstnání s dětmi dojde k situaci, že původně připravené a plánované zaměstnání ustoupí nějaké spontánní aktivitě. Je nutno si totiž uvědomit, že někdy je taková spontánně vzniklá situace výchovně účinnější než sebelépe připravená hra. Zkušený kapitán to rozpozná a tuto situaci využije, kapitán neschopný si zoufá. Některé spontánní aktivity se však musí nemilosrdně potlačit, např. vzájemné vrhání kamenů po sobě, zvrhávání pramic na přehradě, dobývání Štětínáčova hradu zelenými smrkovými šiškami, apod.

HRY

Podstatnou část programu tvoří hry. Pro hru jakéhokoliv typu – hra na louce, sport, lesní, vodní hra – platí několik obecných zásad:

A) **Bezpečnost**, výběr terénu, nebezpečné předměty – je-li v zásadě možno, aby si dítě i při sebenevinnější činnosti ublížilo, pak si jistě ublíží. To je důvod, proč musí být terén i pro sebejednodušší hru dobře vybrán a pečlivě zkontrolován. Kdo si myslí, že se nemůže nic stát řekněme v jídelně, tak se mýlí, o lese po větrné smršti nebo rybníku při velké námořní bitvě nemluvě, byl zaznamenán život ohrožující úraz při zcela obyčejné vycházce.

B) **Motivace hry** – každou, i sebemenší, činnost musí kapitán motivovat, tj. navodit atmosféru, situaci – příběhem, krátkým vyprávěním, zmínkou o známé knize, filmu, významnou část motivací tvoří též kapitánova vychloubání o jeho, většinou vymyšlených hrdinských činech

(zde je pravdomlupnost vlastnost opravdu nežádoucí - příklad: „Na moři zuřila hrozná bouře a pohazoval lodí, vlny dosahovaly 10 m, celá posádka měla mořskou nemoc, jen já a kapitán jsme byli v pořádku, drželi stráž na můstku a pokuřovali jsme v klidu z dýmek opojnou směs sušených tuleních ledvin a kadetských ponožek, následujícího dne jsme s celým nákladem volně loženého dynamitu zakotvili v bezpečí pod Zvíkovem“) atd. Těž příklad a chování kapitána je výborným motivačním prvkem (Např. znenadání provede k zemi a donutí posádku k témuž, za chvíli opatrně zvedne hlavu, ukáže neurčitě před sebe a řekne: „Vidíte je, rudoši a já mám jen tři náboje!“). Dítě má podivuhodnou vlastnost: **ví**, že se plíží křovím, ale **věří**, že je to amazonský prales a jedná podle toho. Proto je nutno věnovat motivaci značnou pozornost a fantazii se meze nekladou. Je zvykem v SZ neštítit se žádných motivačních prostředků, ani uměleckých. Proto se k motivacím užívají též rozmanité předměty a pomůcky. Pokud je třeba krev, tato se nahradí obarvenou vodou, jako mrtvolky nechť jsou užívány vycpané figuríny, podezřelé individuuum ztvární každý poučený vcpt. Každá motivace má však svou míru; legendárním je příběh kadeta na noční hře pro plavčíky, kdy jako přízrak rytíře strašil polovinu noci na zcela jiném místě a nepovšiml si, že je sám a bez diváků. Tento jev se označuje jako PŘEMOTIVACE, zde se často chybuje; zde chybuje někdy i sama Admiralita.

C) **Pravidla** – každá hra má pravidla. Pro úspěch hry je nezbytné, aby je hráči dobře znali. Osvědčil se tento způsob: pravidla se vyloží a vysvětlí se jednotlivé herní situace, děti se vyzkouší jednoduchými otázkami, ponechá se prostor pro otázky dětí a hra se zahraje na nečisto a teprve poté naostro. Při složitějších hrách jsou některé herní prvky a řešení herních situací názorně předvedeny formou divadla. Hraje-li kapitán ve složitějších hrách s dětmi (posádkou či klanem), má stále na paměti, že je výchovným pracovníkem a nikoliv středověkým náčelníkem klanu ze skotských Highlands. Hraje-li kapitán ve složitějších hrách proti dětem, má opět stále na paměti, že ač běhá kontrastně pomalován po lese, je výchovným pracovníkem a ne (třeba) běsem, kterého právě v tuto chvíli umělecky ztvárňuje. Zde se často opět setkáváme s nežádoucí přemotivací, tentokrát u kapitánů a vcpt..

D) **Konec hry** – aby hra měla smysl, je jí nutno vyhodnotit, vyhlásit vítěze a rozdělit body, odměnit, vysvětlit a zhodnotit počínání hráčů (bojovné, správné, surové apod.). Hru si musí kapitán předem promyslet a připravit, nachystat pomůcky. Konec hry musí být dohodnut a příslušně, nezaměnitelně a jasně signalizován. Je například trapné jestliže si hrající spletou konec hry se zahoukáním vlaku nebo si spletou signál jiné posádky, apod. možností chyb je celkem nevyčerpatelná zásoba. Kapitán musí hru aktivně sledovat a vystihnout, kdy má hra ještě vnitřní gradaci, ve chvíli zlomu ji ukončí, aby se dětem neznudila. Dále pokračuje jinou hrou nebo vymění hrající strany, případně obmění pravidla nebo místo. Není-li hra sledována kapitánem,

obvykle vyšumí sama do ztracena. Velká luční hra na téma Dívčí válka, kdy jedna hrající strana byli chlapci a druhá děvčata, patřila k těm, které se naopak prakticky ukončit nepodařilo a to i přes dohodnuté signály; přes všechny zákazy pak sporadicky, avšak prudce propukala až do konce tábora. Improvizovat v těchto věcech může jen velmi zkušený kapitán a i pak riskuje.

VYCHÁZKA

Více jak polovinu programu stráví kapitán se svým oddílem mimo tábor. Nejdůležitější je dodržovat zásady bezpečnosti chůze po silnici – děti jdou ve dvojicích po pravé straně a nerozbíhají se. Toto není žert – musí to tak být. Naštěstí takových úseků je v okolí SZ málo. Další důležitý poznatek: každý kapitán se někdy s dětmi ztratil, ale vždycky se našel! I velmi zkušený kapitán nebo dokonce sám admirál někdy zbloudí, většinou se jedná o působení bludných kořenů, zlých sil a jiných přirozených příčin. Nikdy nepřipustit pití vody z neprověřeného zdroje (v okolí tábora to není žádný). Totéž platí (= nepřipustit) o šťourání do vosích a sršních hnízd, vysoce oblíbeném u jisté lodnické kategorie. Kapitán má obvykle na píšťalce přilepen 1 až 2 Dithiadeny, což na utišení alergické reakce u celé posádky zdaleka nestačí. Mezi vzdáleností od SZ a marodky a stupněm a nebezpečností poštipání posádky vosami je korelace vysoce nepřímá! Samostatnou kapitolou vycházek posádky je zaměstnání pod kódovým označením SAPRSEZPR, skrývá řadu úskalí a je ho nutno konzultovat s Admirálitou. V době mobilních telefonů je pak o jedno úskalí méně, mobil zbloudilé posádky vysílá pravidelné goniometrické údaje, podle kterých se orientuje záchranná výprava. Nesmrtelným se stal šlechetný skutek lodnické posádky vyslané na SAPRSEZPR k Cerhonicům, kde 100 metrů za poslední cerhonicou chalupou našla na kraji lesa totálně zbloudilou cerhonicou rodačku, takto asi 70 letou paní, která na dohled od vesnice nemohla nalézt cestu zpět do Cerhonic. Na její otázku „Panáčkové, kde jsou Cerhonicé“ se jí dostalo pravdivé odpovědi „Nevíme, ale jsme ze Sluneční Zátoky, tábora plného dobrých lidí a tam vám jistě dobře poradí“, načež byla stará paní v rámci dobrého skutku odvečena rozžhaveným červencovým lesem oněch 6 km do SZ, aby zde zjistila, že to domů měla jen zmíněných 100 metrů.

KOUPÁNÍ V RYBNÍCE (CÍCH) A NA PŘEHRADĚ

Je **vždy spojeno s nebezpečím** a proto je od kapitánů požadována maximální soustředěnost. Při koupání se kapitáni dělí na dvě skupiny:

A) **mokří kapitáni** – ti, co jsou s dětmi ve vodě – určí dětem, jak a kde se mohou pohybovat – jen před mnou, za mnou, v řadě atd. – a neustále počítají svěřené děti prostřednictvím censu barvy příslušné debilky.

B) **suší kapitáni** – ti, kteří střeží děti ze břehu – na hlavě mají kapitánskou čepici, mají zakázáno se s někým bavit a neustále počítají svěřené děti ve vodě! prostřednictvím cenzu barvy příslušné debilky!

Při koupání mají děti na hlavách „debilky“, při vstupu do vody a na konci koupání každé dítě musí podat ruku svému suchému kapitánovi. Dítě bez debilky nemůže do vody, dítě ve vodě bez debilky nepatří SZ. S výjimkou debilky však koupací úbor pravidla nepředepisují, ač to bývají zhusta plavky, někteří námořníci si počínají osvěživě avantgardně. Ponožky plavčíka Mádra, které nesundal celý běh s odkazem, že jsou starší, však již patří k extrémům i v SZ. Prohřešky kapitánů proti výše zmíněné technice koupání jsou na místě nemilosrdně napravovány a kázeň při tomto zaměstnání bezpodmínečně vyžadována.. I v případě, že chce kapitán vykoupat svoji posádku mimo organizované koupání, musí si k tomu sehnat dalšího kapitána. Všimněte si, že nikde v textu neobjevuje slovo vcpt! Toto zaměstnání provádějí výhradně zletilé osoby. V případě, že dítě nedodrží pravidla koupání má to jediný následek – sedí na břehu a smutně pozoruje ty, kteří pravidla dodržují

LODĚ

Podobně jako při koupání jde o činnost spojenou s **rizikem**, kapitán k ní přistupuje s maximální odpovědností. Děti – neplavci, průměrní plavci a všichni plavčíci – mají povinně vestičky. Rituály nástupu do lodi a výstupu z téže jsou povinně dodržovány, výjimky jsou povoleny pouze výslovně při některých hrách a k výjimce je vydán povel. Na vodě je slovo kapitána a jeho kormidelníků zákonem, plnění všech příkazů musí vyžadovat i pod hrozbou trestu nejtěžšího, tj. pulce! Posádka musí rovněž bezpodmínečně poslechnout svého kormidelníka i v nepřítomnosti kapitána, proto jej kapitán podporuje. Kormidelník musí za všech okolností vyžadovat po své posádce kázeň, a to i ranou pádlem přes škebli. Jedná se ale o krajní případ, který však ukazuje, jak je důležité vybrat dobré kormidelníky; jejich metody necht' jsou více psychologické než fyzické. Je však obtížné rozhodnout zda je ve vypjatých situacích na palubě lepším argumentem logicky dobře zkonstruovaná a klidně pronesená věta nebo výše zmíněná rána pádlem. Lodě jsou jedním z nejhezčích zaměstnání a závisí na kapitánovi, jak se dětem bude líbit. Putování kadetů po přehradě sem náleží, ale psát o něm je zbytečné, neboť je svěřeno zkušeným kapitánům, kteří podobné návody jako je tento mohou psát sami.

PUTOVÁNÍ

Přibližně v polovině tábora nastává zaměstnání zvané putování, které trvá n-dnů (n = 1 plavčíci, mladší lodníci, n= 2 straší lodníci, n = 3 kadeti). Putování je pro kapitány nezkušené utrpením, pro zkušené naopak vítaným odpočinkem od hektického zátokového života. Hlavním

cílem putování je dostat se na určené místo, jakkoliv připravit a poté (ve vzácnějších případech dosažení limitu požitelnosti) sníst přidělené potraviny a navrátit se v pořádku zpět, další náplň putování pak záleží na dohodě admirality a kapitánů; trumf může vynést také počasí. Největším úskalím putování je nafasování a zejména následné navrácení tábornických pomůcek. Správná technika: posadit děti u stolu v jídelně a přidělit jim potraviny a další tábornické pomůcky, které ponесou, při příchodu z putování docílit toho, že děti si opět sednou u téhož stolu a vrátí zbytky potravin a nafasované potřeby. Požadavky dětí o „jenom se napítí nebo jenom si dojití na záchod“ před tímto navracecím aktem je nutno kategoricky odmítnout jako zcela nepodloženou výmluvu. Zkušenost učí, že když je tomu jakkoliv jinak, děti vracející se z putování mrsknou čímkoliv a kdekoliv a není boha, který by to pak dal dohromady. Na tento okamžik pak lstivě číhá pan Jahoda, nafasované věci poházené po táboře tajně shromažďuje ve svém doupěti, aby je potom zvýšeným hlasem vyžadoval od kapitána, který je od něj podpisem převzal! Zde se často chybuje a proto se vyplatí výše zmíněným řádkům věnovat zvýšenou pozornost.

VEČERNÍ HRA

S ubývajícími dny tábora se tradičně zvyšuje nebezpečí výskytu tohoto typu zaměstnání pro děti. Někteří kapitáni se na toto zaměstnání dokonce těší. Večerních her v SZ je celá řada – od jednoduchých pro jednotlivce po složité pro celý tábor, od romantických, duše oblažujících nezapomenutelných, klasickou hudbou podbarvených chvil pod hvězdami až po nervy drásající celonoční akce zpravidla spojené s delším pobytem po krk v bažině a útoky hustých rojů moskytů pochutnávajících si mlaskavě na vyčnívajících částech hlavy. Ty i ony zhusta končívají v pozdních nočních nebo brzkých ranních (jak se to vezme) hodinách. Vzhledem k tomu, že se jedná o zaměstnání s dětmi a pro děti, není žádný kapitán další den (a ostatně ani jiné!) omluven. Nedostatek, v některých případech i naprostá absence spánku není argumentem; částečně proto, že je to pracovní náplň, mnohdy ale kvůli svévoli při nedodržování režimu kapitánů. Tyto dvě složky ospalosti rovněž ospalá Admiralita od sebe těžko odlišuje. Po návratu z tábora má totiž každý kapitán dost času aby se vyspal, je zaznamenám případ nepřetržitého potáborového spánku v délce 34 hodin. Noční hry zpravidla připravují kapitáni společně s Admiralitou, pokud ovšem dojde k situaci, že si kapitán připravuje večerní hru sám musí **POVINNĚ** a bez výjimek tuto konzultovat s Admiralitou. Při přípravě přitom zachovává všechna pravidla o hrách, musí dbát zvýšené bezpečnosti a uměřenosti věku dětí. Vyslat krváčkou historkou motivované plavčičky po půlnoci, po jednom, bez baterky a s mapou a textem třikrát složitě zašifrovaným k Lomu u obrázku a s tajným návratem na snídani jistě nesvědčí o zkušenosti, jakož i o jemném smyslu pro uměřenost.

TÁBORÁČEK POSÁDKY

Všimněme si slova posádky v názvu. V SZ se pro zřejmou nesmyslnost neorganizují táboráky typu GAF (gross Artěk feuer), tedy pro všechny posádky najednou. Přípustné jsou nanejvýš táboráčky pro posádky dvě, většinou děvčat a chlapců a to ke konci tábora. Největší kouzlo má bezpochyby táboráček posádky samotné a proto velmi záleží na kapitánovi, jak se ho zhostí a jakou mu dá náplň, vhodné jsou vyprávění strašidelná, romantická, též příběhy sci-fi mají své kouzlo. Pokud kapitán sám není nadán pro brkání na kytaru, zorganizuje si návštěvu jiného takového brnkala, v SZ jich obvykle bohužel bývá více než je únosné a týrání ostatních jejich produkcemi je na denním pořádku. V každém případě směřuje kapitán k tomu, aby táboráček byl tichý, působivý, jen tak totiž má ono nočním lesem umocněné těžko vystižitelné kouzlo, které dnešní děti prakticky neznají, ale které je dokáže ovlivnit na velmi dlouho. Jinými slovy – jedná se o velmi silný výchovný prostředek, citlivě použit pomůže významně formovat osobnost. Hulákající a běhající děti, které rozvrtávají oheň a snaží se zapálit les – to opravdu není táboráček posádky v SZ! U mladších námořníků je ale možné tolerovat uměřené a kontrolované „šťourání v ohni“, činnost, kterou nadevše milují. To se vezme klacek, jeho konec se zapálí v ohni, poté se řevavým koncem mává ve tmě a jiskřička na konci klacku vytváří nádherné křivky. V tomto případě je nutno dbát zvýšené bezpečnosti. Před odchodem k táboráčku musí kapitán zkontrolovat vhodně oblečení dětí, při příchodu z táboráčku musí být děti tiché (= tábor je po večerce) a plné dojmů. Rozjeté, řvoucí děti po táboráčku ve spící noční SZ nejsou opravdu pro kapitána dobrou vizitkou! Nedostatek je nemilosrdně napravován! Je nutné taky pamatovat na technické drobnosti – shromáždit dřevo, pamatovat na usazení dětí, aby neseděly na zemi, a vyřešit problém, jak se zapálí oheň a jak se řádně uhasí. Kapitán, který sice zapálí táborák jedinou sirkou, ale potom lehnou popelem 4 hektary lesa to opravdu nepromyslel do všech podrobností. Zde se často chybuje.

TANEČNÍ

Ať už je názor na toto patologické, hrůzné, důstojnost pokořující a s Listinou lidských práv a svobod hraničící zaměstnání jakýkoliv, je pravdou, že se kupodivu dětem líbí a vyžadují ho, někdy dost drsně. Lépe řečeno, taneční se staly v SZ tak tradičními, že se nikdy tuto pokřiveninu nepodařilo vymýtit. Kapitáni se musí účastnit tohoto zaměstnání aktivně, dobře pojato je bezpochyby dobrým výchovným prostředkem společenského typu, lehký nadhled a nadsázka ulehčí úkol, takže to lze přežít. Význačným tradičním prvkem tanečních je zásadní rozpor v motivaci mezi děvčaty a chlapci. Zatímco děvčata se na toto zaměstnání vyptávají od prvních dnů tábora, mají sebou speciální taneční ústroj pouze pro toto zaměstnání a před

tanečními se namalují kosmetikou i nejmenší plavčice, chlapce nechávají taneční do té míry chladnými, že se v případě akutního nebezpečí tance nerozpakují schovávat, utíkat, apod., rafinovanější se pak houfují před marodkou s náhle propukajícími těžkými chorobami. Nevděčným úkolem kapitána chlapecké posádky je chlapce ulovit a donutit ke spolupráci, kupodivu chlapci k tanci donucení v tom naleznou prakticky ihned zalíbení a pak již problémy nebývají. Kdo by se hlouběji zajímal o tento problém v motivaci k tanečním, tak souvisí s jinak strukturovanou plachostí děvčat a chlapců a přečte si o tom v krásné povídkové knize R. Kiplinga Stopka a spol. Nicméně, o taneční se jedná pouze motivací, názvem a některými atributy, ve skutečnosti se jedná o kolektivní poskakování sportovního charakteru podmalované omamnou melodií skotského tance. Jeho tóny jsou neklamnou známkou blížícího se konce tábora.

DÉŠŤ

Tento meteorologický úkaz skrývá pro kapitána SZ při práci s dětmi jistá úskalí a proto mu věnujeme následující řádky. Padání vody z nebe se může pohybovat od jeho naprosté absence (= nastává situace označovaná jako sluncem prosluněné prázdniny) po děsivé situace, kdy po několika dnech deště musí být SZ vyklizena (o čemž svědčí vodoryska s datem v jídelně plavčičů) nebo hustě prší bez jakékoliv přestávky 17 dní a teplota kolem poledne zřídka přesáhne 12⁰ C - obé bylo zaznamenáno v historii SZ. To jsou však případy krajní, kdy námořníci, kapitáni a Admiralita bojují o holý život a jejich táborová dobrodružství jsou až hrůzně pravdivá; ti, co to přežili pak do smrti nezapomenou. Nebudeme se proto zmiňovat o tom, že se louka před wechtem může změnit v obrovský rybník a za propustkem pod železniční tratí, kde se normálně stěží smočí kotníky, pak existuje nebezpečná zabijácká šlajsna, která kanoe, které zdárně proplují pak vyhazuje na povrch až u Neklanovy lávky, nebo, že se malý plavčík ve vysokém smrkovém lese může propadnout v napitém rašeliníku po uši, nebo ... Ne, pojednáme o běžném dešti nebo deštích. Pravidlo první a nejdůležitější: **DÉŠŤ VADÍ POUZE DOSPĚLÝM A NIKOLIV DĚTEM.** Děti déšť nevnímají! Bylo mnohokrát pozorováno, že při (i trvalejších) deštích děti, které kapitáni chrání v zaměstnání pod střechem a pečlivě jim kontrolují nošení pláštěnek a holínek, v době svého volna tyto ochranné pomůcky odhodí a dovádí jako normálně aniž by jim déšť vadil. Kapitáni plavčičů a mladších lodníků se často musí vyrovnat se situací, kdy se např. vrátí z lesa se zcela promočenou posádkou, tuto pečlivě převléknou do suchého a čistého oblečení, aby tito vysušení plavčíci prakticky okamžitě naskákali do existujících kaluží po táboře, řada z nich i po břicho. Toto je svědecky doložitelné. Nabízí se úvaha, zda v takových a podobných situacích námořníky všech věkových kategorií převlékat nebo nechat převlékat do suchého oblečení a odpověď je nasnadě i pro toho, kdo si byl pro vtipnou kaši pouze jednou. Domněnka,

že děti v mokrém oblečení onemocní je zcela nepodložená a nezakládá se na dlouhodobém pozorování. Opak je pravdou: děti onemocní po delším teplém počasí. Proto necht' kapitán ve věcech mokrého a suchého oblečení užívá zdravý rozum. Další naprosto nepodložená pověra, vyznávaná zejména nezkušenými kapitánkami, se odráží v dramaticky pronesené větě: Děti nemají nic na sebe, všechno mají mokré a musí se sušit. Nic není vzdálenějšího pravdě! 1. Zkušenost říká, že děti se málo nebo prakticky nepřevlékají. Zde je ovšem značný rozdíl mezi chlapci a děvčaty. I po více dnech deště lze téměř u všech nalézt kufr plný krásně čistých a suchých (nebo mírně zvlhlých) oděvních součástek. Indikace kufru dítěte přijíždějícího a odjíždějícího (viz [Příjezd do SZ](#)) se týká jen horních vrstev! 2. Všechno mají mokré jen v případech katastrof jak bylo naznačeno výše a může to být pravda. 3. Sušení věcí. Kapitán je povinnen se přesvědčit, zda je sušení vůbec nutné pomocí poznatku uvedeného v bodě 1 a nedá na lamentace. Pokud už dojde k sušení věcí, tyto se mohou sušit v jídelnách, v umývárkách, u U-reaktoru, v některých případech též v loděnici a před marodkou. V každém případě je nutné aby kapitán věci rozmístil sám, případně asistoval dětem. V žádném případě nenechá děti, aby tak činily! Věci určené k sušení musí být podepsané jménem dítěte. Zde se často chybuje.

Zde často chybují rodiče, když dětem zřetelně a řádně neoznačí jménem jejich osobní věci. Maminka, představujeme si, zabalí kufr dítěti na tábor, zavolá ho a řekne mu: „Tady máš tolik a tolik ponožek, triček, ručníků bundu, atd. atd. ... jistě si je poznáš“. Tato tolikrát opakovaná a rozšířená bláhovost by mohla sloužit jako silný argument v diskusi o opodstatněnosti volebního práva žen a o maminku by se pokusila tzv. „rychlá smrt“, kdyby doopravdy a na vlastní oči viděla, jak její potomek nakládá s těmi voňavými věcmi, které ona s takovou péčí a láskou sbalila. Už od dob pravěku SZ až do časů nynějších si Admiralita SZ každoročně potvrzuje zkušenost, že dítě si svoje věci nepozná! Je proto v zájmu rodičů, aby věci dítěte podepsány byly. Admiralita se snaží, opravdu snaží formou operace Ztráty a nálezy ztracené věci dětem navracet a to několikrát za běh. Podpis na ztraceném oděvu je tak silným důkazem, že dítě se neopováží ho převzít zpět do svého vlastnictví, naproti tomu vnutit někomu takový vcelku až hnusně vypadající hadr je úkol nad lidské síly. Na konci tábora se proto shromáždí pozoruhodné množství nepodepsaných ponožek, ručníků, trenýrek, bund, tepláků, apod. s nimiž se nedá dělat nic jiného než je vyhodit. Argument kadeta Jana Š. usvědčeného nápisem na ponožkách při posledních Ztrátách a nálezech „Ty jsem neztratil letos, ale loni“ patří ale už do oblasti právní, totiž zda je možno v roce nynějším postihnout námořníka SZ za přečin v roce minulém. Celý výklad směřuje k mnohokrát ověřenému poznání, že při sušení věcí se usušené věci bez podpisu navrátí majiteli jen velmi, velmi zřídka. Otázku, zda mokré věci bez podpisu vyhodit rovnou nebo až po pracném usušení, necht' si kapitán zodpoví sám.

POZNÁMKA PRO RODIČE KTERÍ BY SNAD S POBOUŘENÍM ČETLI TYTO ŘÁDKY:
Není chybou Admirality, že se po táboře s dítětem vrátí méně věcí. PODEPIŠTE DĚTEM VĚCI!

KAPITÁN VE SLUŽBĚ

Jeho úkolem je organizovat běžný život a režim tábora, řídí se směrnicemi „Kapitán ve službě“, v noci střeží, někdy i se svým oddílem, tábor. Jeho cílem je, aby si admirálové mnuli ruce a říkali: „To to klape, to to klape.“ Na výkonu této služby závisí, zda se den vydaří či ne.

REŽIM, PRÁVA, POVINNOSTI A VZTAHY MEZI KAPITÁNY

Hlavním heslem je: „Jsme tady pro děti a ne naopak“ a z toho vyplývá, že veškerá činnost je podřízena dětem!!! Opakujeme: ráno vstává kapitán asi o 15 min. dříve, aby měl čas na mytí, rovněž, proto, aby se dokonale probudil a uvedl se provuzuschopného stavu. Po obědě, asi od 13.00 do 13.45 má kapitán volno. S volnem naloží, jak je mu libo. Pokud se chce vzdálit z prostoru tábora, např. na vodu, musí to ohlásit Admiralitě. Tento příkaz platí i v ostatní dobu. Vícekapitán má tytéž práva, na vodu však může pouze v doprovodu dospělého, plnoletého kapitána. Pokud není určeno jinak, v 13.45 se kapitáni shromáždí na určeném místě, obvykle v řídicím středisku, může však být určeno i jinak. Místa a časy kapitanátů se oznamují na tabuli v ŘS, je proto nutné ji při každé návštěvě sledovat! Doba zahájení programu je závazná pro všechny, kteří mají program s dětmi nebo jiná zaměstnání.

Všechny změny programu, minulé i budoucí, je nutno hlásit Admiralitě. Před ukončením posledního denního programu provádí kapitán bodování a hodnocení celého dne. Správná technika je: rozsadí si děti před sebe na zem, na lavičku (výhodně je ihned na začátku tábora určit místo, kde se k bodování posádka každý den sama shromažďuje) apod., slovně zhodnotí bodový zisk a celkové chování každému dítěti. Více je třeba chválit!

POZNÁMKA K BODOVÁNÍ A HODNOCENÍ DĚTÍ: V SZ se provádí každý den hodnocení dítěte ve dvou typů výkonů – výkonu sportovního, herního, výtvarného, apod. (body se přidávají) a výkonu mravního (každé dítě má ráno bodový vklad, z kterého se body ubírají, dítě tak má možnost při zachování pravidel si tento vklad zachovat). Toto dvojí hodnocení má hluboké opodstatnění – dítě může být všestranně nadané, vše, co může, tak vyhraje, ale je to hajzlík, opakem je nemotorný nekňuba se zlatým srdcem. Důraz je vždy nutno dávat na výkon mravní a dovoláváme se výroku člověka, který tomu asi rozuměl lépe než kdokoliv z nás, totiž J.A. Komenského: „*Kdo prospívá v naukách a neprospívá v mravech, spíše neprospívá než prospívá*“ . O tom, jak opravdu lidsky zodpovědné musí být rozhodnutí komu z námořníků udělit nebo neudělit Zlatý řád na konci tábora není nutno se rozepisovat, souvisí však těsně s předchozími řádky.

Povinností kapitána je mýt děti a kontrolovat umytí před každým jídlem, děti rády lajdačí. Tento laskavý a poetický výraz chce naznačit, že pokud nejsou děti pod neustálým drsným tlakem ze strany kapitána, tak se prostě neumyjí. Večer je pro kapitána určité volno mezi večeri a mytím a po mytí do předvečerky. V době předvečerky se však musí dostavit na místo počítání, kontrolovat přípravu ke spánku a klid po večerce. Kapitáni se svolávají na poradu – KAPITANÁT – a to i) určenou signální vlajkou, ii) poslem vyslaným kapitánem ve službě, iii) nejčastěji vědí předem, kdy je kapitanát (např. ve 13.45, po večerce) neboť je čas oznámen na tabuli v ŘS a iv) jinak. Pozdní příchody ZDRŽUJÍ! Všechny! Toto je opravdu důležité a také tady se často chybuje; pokud ovšem na kapitanát, který předtím sám svolal, zapomene sám Admirál, nechť je chápavě omluven. Je to tlak zodpovědnosti, výkon dalších z jeho nesčetných povinností a stárnoucí hlava, které jsou příčinami tohoto neblahého jevu. Jak již bylo řečeno, během kapitanátu se kapitáni **aktivně** zúčastní jednání a zachovávají zvyklosti jednání. Z nich nejdůležitější je shrnuto v heslu: „ **Bud' zticha, mlč a poslouvej Admiralitu!**“. O tom proč tento veledůležitý slogan vznikl a proč nápis s tímto zněním vyvedený velkými tiskacími písmeny visí na nepřehlédnutelném místě ŘS, nechť si udělá každý představu sám. Kdo by však měl jakékoliv nejasnosti, ať si přečte řádky o udržování kázně na palubě pramice, jakož i prostředcích k tomu užívaných. Po skončení večerního kapitanátu mají kapitáni do kapitánské večerky volno. Pokud se nestanoví jinak, je večerka kapitánů ve 24.00, předvečerka ve 23.45. Večerku je možno prodloužit při dodržování těchto pravidel: i) oznámit to admirálovi, i kdyby měl být probuzen ze zaslouženého spánku, ii) další den je večerka o hodinu dříve. Porušení pravidel večerky kapitánů se přísně trestá. Není to samoučelně vymáhaná povinnost – kapitán musí být při zaměstnání s dětmi ve vysoce provozuschopném stavu. Jistě nepůsobí dobře, když kapitán odpoledne usne ve stoje ve funkci rozhodčího zápasu kopané na louce – toto jsem spatřil na vlastní oči a je to doložitelné svědky. Vícekapitáni mají podle věku večerku o půl až hodinu dříve. Kouření a alkohol jsou na táboře v SZ přísně zakázány bez jakýchkoliv výjimek!!!. Ve zvláště chladném období (na III. běhu bývají přízemní mrazíky, na jednom I. běhu byla nejvyšší zaznamenaná teplota 13⁰C!) však může zdravotník na výslovný rozkaz Admirality podávat grog. Zvládání epidemie tolik obávané Vrážovky se pak řídí speciálními pravidly, vždy však v součinnosti se zdravotní službou loďstva. Vztahy mezi kapitánkami a kapitány jsou přátelského a nikoliv milostného charakteru. Tvorba nového páru odvádí postižené od táborového života a narušuje jej. V nutných případech je jeden z postižených přátelsky odeslán z tábora. Naopak páry již sezdané a mající ono počáteční období formování vztahu za sebou, jsou vysoce žádoucí pro svoji VVV (výbornou výchovnou výkonnost). Nezanedbatelná a výhodná je pro ně též šance se zase rozejít. Přátelské vztahy kapitánek a kapitánů jsou nedílnou součástí neopakovatelné

atmosféry SZ, byť se někdy formy těchto vztahů mohou zdát nezasvěcenému skutečně podivné a nemusí se ani jednat o „telefonát z Prahy“. Vztahy mezi kapitány, tak důležité pro dobrý chod tábora, jsou proto pod neustálým a podrobným dohledem Admirality. V případě, že se v této oblasti vyskytne problém, Admiralita ho neprodleně odstraní vědoma si úsloví: „I jeden hořčák zkazí celou míchanici“. Podobně jako pro rodiče dětí, platí i pro přátele a známé kapitánů zákaz návštěv. Dojde-li přesto k návštěvě, uplatní admirality tzv. „Pravidlo 10 vteřin“.

Je celá řada dalších pravidel, zvyklostí a situací, které jsou víceméně slovně nezachytitelné. Kapitán zpravidla velmi brzy pozná, že udělal chybu. Je zvykem Admirality chybu či nedostatek na místě vytknout. Řemeslné zvládnutí těchto pravidel a zvyklostí, spolu s fantazií a talentem tvoří základ pro tvůrčí práci s dětmi, která tak formuje osobitý a neopakovatelný charakter kapitána Sluneční Zátoky. Na začátku bylo řečeno jak se poznají děti, které přijíždějí a které odjíždějí. Existuje však ještě jeden daleko, daleko větší a podstatnější rozdíl. Ty rozjeté, řvoucí, špinavé a páchnoucí děti totiž pod nevábným zevnějškem skrývají v sobě tři týdny ve Sluneční Zátocy, v tom čase jejich životů nejkrásnějšího místa na světě, tři týdny velkého dobrodružství, zážitků, přátelství, vzpomínky na bloudění v letním lese, na totéž v lese nočním, velké a malé hry, večery u vody, lodě, putování, taneční, večerní litaní po táboře, mají v kufru diplomy, deníčky, klacek představující luk nebo oštěp, debilku nebo tričko s podpisy kamarádů, na obličejích zbytky barev a razítek, mají v sobě Sluneční zátoku se vším všudy – už nejsou jen dětmi, JSOU OPRAVDU námořníky ze Sluneční zátoky – mají v sobě něco, co už v nich navždy zůstane. A bez tebe, kapitáne Sluneční zátoky, to nejde, proto se toho po tobě tolik chce a musíš hodně umět a znát a hodně toho překousnout. Tvojí odměnou je to slovy nepostižitelné, co v dětech, přesněji a správně: v NÁMOŘNÍCÍCH SLUNEČNÍ ZÁTOKY, při odjezdu zůstává. A kvůli čemu většina z nich přijíždí znovu další rok. A ostatně ty taky.

SLUNEČNÍ ZÁTOKA – fujtajbl (= zátoková verze termínu timetable) pro kapitány

Režim dne pro námořníky

7.30	Předbudíček (řehtačka) časy se operativně posouvají
7.45	budíček (trubka) časy budíčku se operativně posouvají
7.46 - 8.00	rozcvička a mytí podle pořadí časy se operativně posouvají
8.00 - 8.30	snídaně (gong, vlajka) časy se operativně posouvají
8.30 - 9.00	úklid, hodnocení pořádku
9.00 - 11.45	dopolední zaměstnání (gong)
12.00 - 12.45	oběd (gong, vlajka)
12.45 - 14.00	osobní volno v táboře
14.00 - 16.00	první odpolední zaměstnání (gong)
16.00 - 16.30	svačina (gong, vlajka)
16.30 - 17.45	druhé odpolední zaměstnání (gong)
17.45 - 18.00	hodnocení dne, bodování
18.00 - 18.20	banka (gong)
18.30 - 18.45	nástup (siréna, vlajka)
19.00 - 19.30	večeře (gong, vlajka)
19.30 - 20.00	osobní volno v táboře
20.00 - 20.15	mytí plavčků (řehtačka) časy se operativně posouvají
20.15 - 20.30	mytí lodníků (řehtačka) časy se operativně posouvají
20.30 - 20.45	mytí kadetů (řehtačka) časy se operativně posouvají
20.50	předpředvečerka (gong, vlajka) časy se operativně posouvají
21.00	Předvečerka (bubínek, počítání) časy se operativně posouvají
21.30	večerka (trubka) časy se operativně posouvají

Vlajky:	žravka (bílý trojúhelník se zeleným středem)
	nástup u můstku (modrá vlajka s bílým křížem)
	nástup u Žabího kamene
	nástup do loděnice (černá vlajka s bílými okénky – film)
	kapitanát (bílá vlajka s modrým H)
	předpředvečerka (modrá vlajka s bílým měsícem)
	úpalovka (modrá vlajka s oranžovým sluníčkem)
	pláštěnkovka (bílá vlajka s kapkami)
	chatičkovka (vlajka s chatičkou)
	úklidovka (bílá vlajka)

Režim dne pro kapitány

7.30 budiček kapitánů – budí služební kapitán

mytí, příprava na rozcvičku – vhodný oděv (děti chodí na rozcvičku ve stejném oděvu jako kapitán)

7.45 – 11.45 dopolední činnosti

- rozcvička (určena kolečkem jak a kde)
- dozor při mytí
- dozor při snídani, určení služby u stolu
- upřesnění a příprava dopoledního programu
- kontrola a bodování úklidu
- dopolední program (připravit motivaci, materiál, přesunout do prostoru, vysvětlit pravidla, realizovat, zhodnotit, včas se vrátit, uklidit materiál)

11.45 – 12.45 oběd

- dozor při mytí
- dozor při výdeji jídla, u stolu, připomenutí služby

12.45 – 13.45 osobní volno kapitánů

- dozor v táboře přebírá služební kapitán
- opuštění tábora vždy hlásit admiraltě

13.45 – 14.00 odpolední kapitanát – upřesnění odpoledního programu

14.00 – 18.00 odpolední činnosti

- odpolední program
- dozor při svačině
- druhé odpolední program
- bodování (individuální hodnocení dětí a zápis bodů do oddílové karty)

18.00 – 21.00 večerní činnosti

- večerní nástup
- dozor při večeři
- osobní volno do mytí oddílů
- dozor při mytí

21.00 – 22.00 počítání a dozor u stanů a chatiček

22.00 – 22.30 večerní kapitanát

22.30 – 23.30 osobní volno kapitánů

23.30 – 24.00 večerka kapitánů (podle podmínek)